

Anansi und die Weisheit Anansi og visdommen

✎ Ghanaian folktale
🗣 Wiehan de Jager
📖 Anna Westfahl
😊 tysk / bokmål
||| nivå 3

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Anansi und die Weisheit / Anansi og

visdommen

Skrevet av: Ghanaian folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Anna Westfahl (de), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Vor langer, langer Zeit wussten die Menschen gar nichts. Sie wussten nicht, wie man Pflanzen anbaut, wie man Tücher webt, oder wie man Eisenwerkzeuge herstellt. Der Gott Nyame oben im Himmel hatte die ganze Weisheit der Welt. Er bewahrte sie sicher in einem Tontopf auf.

...

For lenge, lenge siden visste ikke folk noen ting. De visste ikke hvordan man dyrket jorda, de kunne ikke veve tøy eller lage redskaper av jern. Det var guden Nyame oppe i himmelen som hadde all verdens visdom. Han gjemte den i en leirkrukke.

Am Boden zerbrach er in viele Stücke. Die Weisheit gehörte nun allen. Und so lernten die Menschen, Landwirtschaft zu betreiben, Tücher zu weben, Eisenwerkzeuge herzustellen und alles andere, was wir heute wissen.

...

Den gikk i tusen knas på bakken. Da ble det fritt for alle å dele visdommen. Og slik lærte folk å dyrke jorda, veve klær og lage redskaper av jern, og alle de andre tingene folk vet hvordan de skal lage.

Eines Tages beschloss Nyame, den Tontopf Anansi zu geben. Jedes Mal, wenn Anansi in den Topf schaute, lernte er etwas Neues. Es war so aufregend!

...

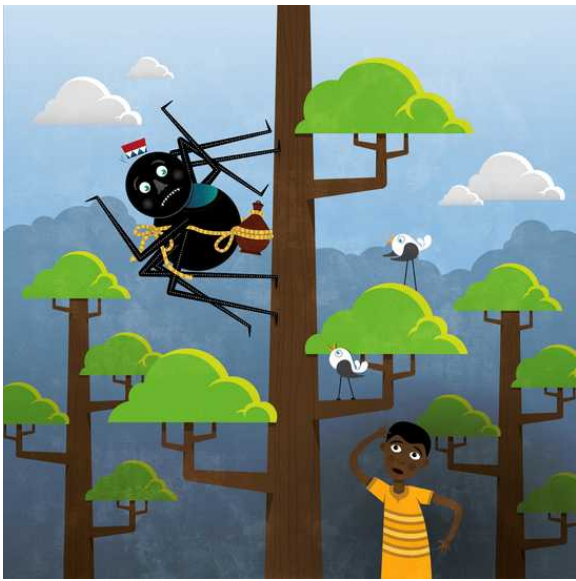
En dag bestemte Nyame seg for å gi krukka med visdom til Anansi. Hver gang Anansi så i krukka lærte han noe nytt. Det var spennende!

Im Nu erklimm Anansi die Baumspitze. Aber dann hielt er inne und dachte: "Ich soll derjenige mit der ganzen Weisheit sein und eben war mein Sohn schlauer als ich!" Dies verärgerte Anansi so sehr, dass er den Tontopf vom Baum hinunter warf.

...

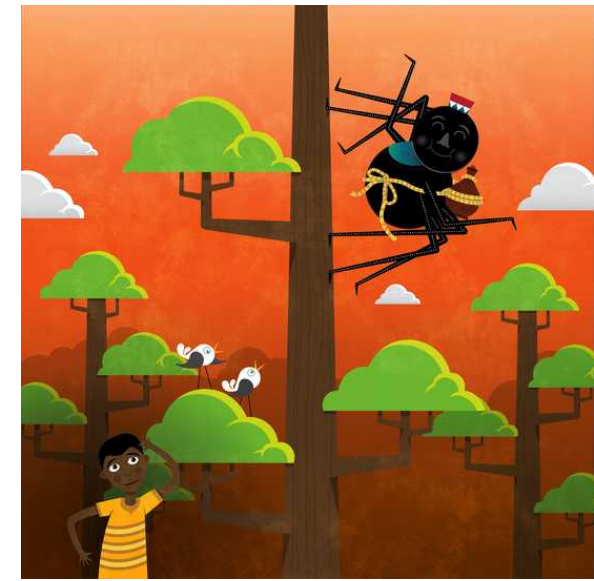
Snart var han oppe i toppen av treet. Men så stusset han og tenkte: "Det var jo jeg som skulle ha all denne visdommen, men nå var sønnen min lurre enn meg!" Anansi ble så sint at han kastet krukka ned fra treet.

Gierig dachte Anansi: „Ich werde den Topf sicher im Gipfel eines Baumes aufbewahren. So habe ich ihn ganz für mich allein!“ Er spann einen langen Zwirn, wickelte ihn um den Tontopf und band ihn um seinen Bauch. Er begann, den Baum hinaufzuklettern. Aber es war schwer den Baum so hinaufzuklettern, da der Topf ständig gegen seine Knie stieß.

...

Grådige Anansi tenkte: “Jeg gjemmer krukka i toppen av et høyt tre. Sånn kan jeg ha den helt for meg selv!” Han spant en lang tråd, bandt den rundt leirkrukka og knyttet den om livet. Og begynte å klatre. Men det var vanskelig å klatre i treet med krukka som slo borti knærne hans hele tiden.

Die ganze Zeit hatte Anansis junger Sohn unten am Baum gestanden und ihm zugeschaut: „Wäre es nicht leichter, wenn du dir den Topf stattdessen auf den Rücken bindest?“ Anansi versuchte es mit dem Topf auf dem Rücken und es ging in der Tat viel besser.

...

Den lille sønnen til Anansi hadde stått og sett på ved foten av treet. “Hadde det ikke vært lettere å klatre med krukka på ryggen i stedet?” sa han. Anansi prøvde å binde fast leirkrukka full av visdom på ryggen. Og da ble det jo mye lettere.